Muziekschool Amsterdam

Jazz Academy

Sessieboek 2.0

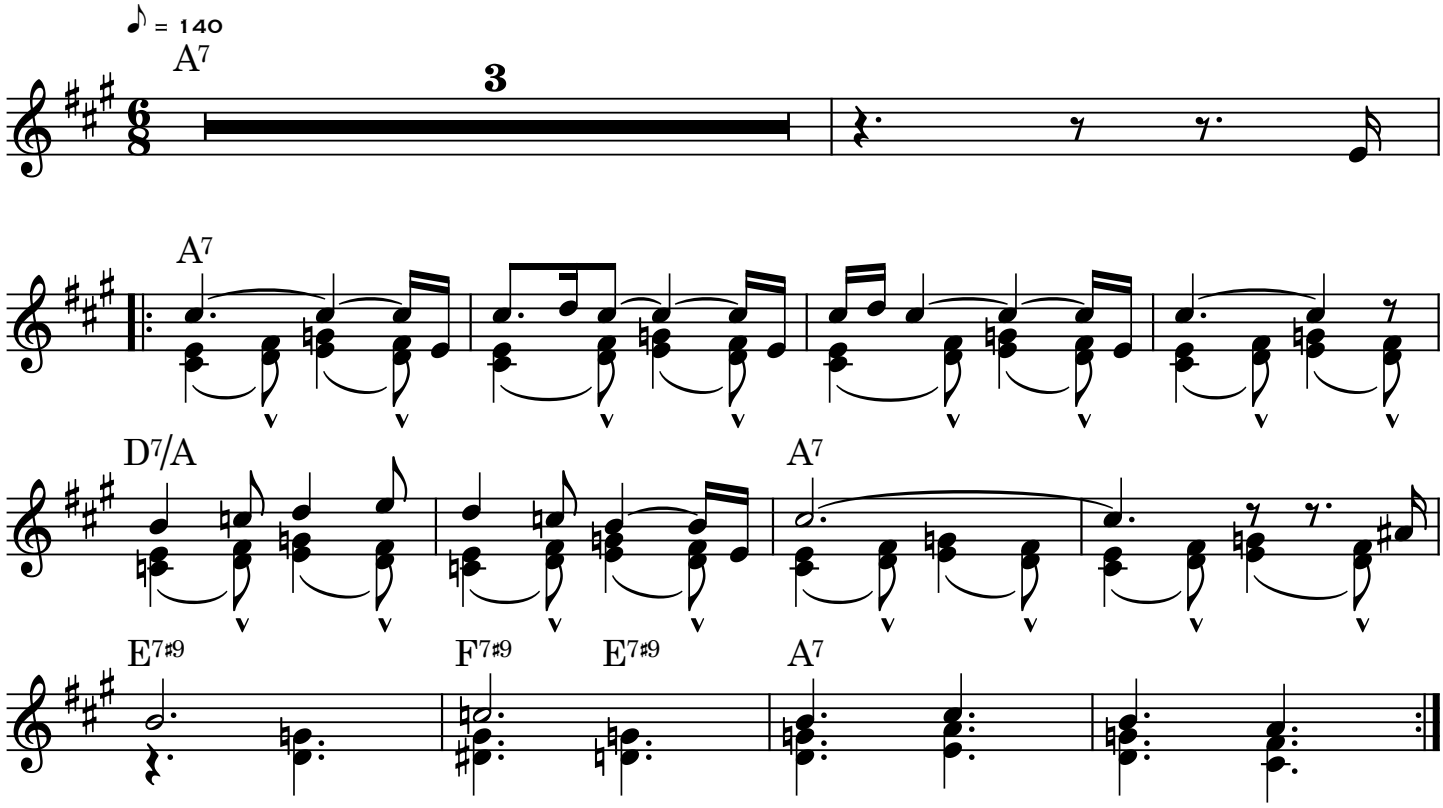

Bes

Samengesteld door Leon van Mil

Bes instr.

All Blues

Miles Davis

12 matige Blues in A in 6/8.

Van wellicht het beroemdste Jazz album aller tijden: 'Kind of Blue'. Miles op trompet speelt de melodie. De begleidende blazers zijn Cannonball Adderley, altsax en John Coltrane op tenorsax. De 4 maten intro worden soms ook tussen de herhaling van het thema of voor de solo gespeeld. Spreek dat af of let op!

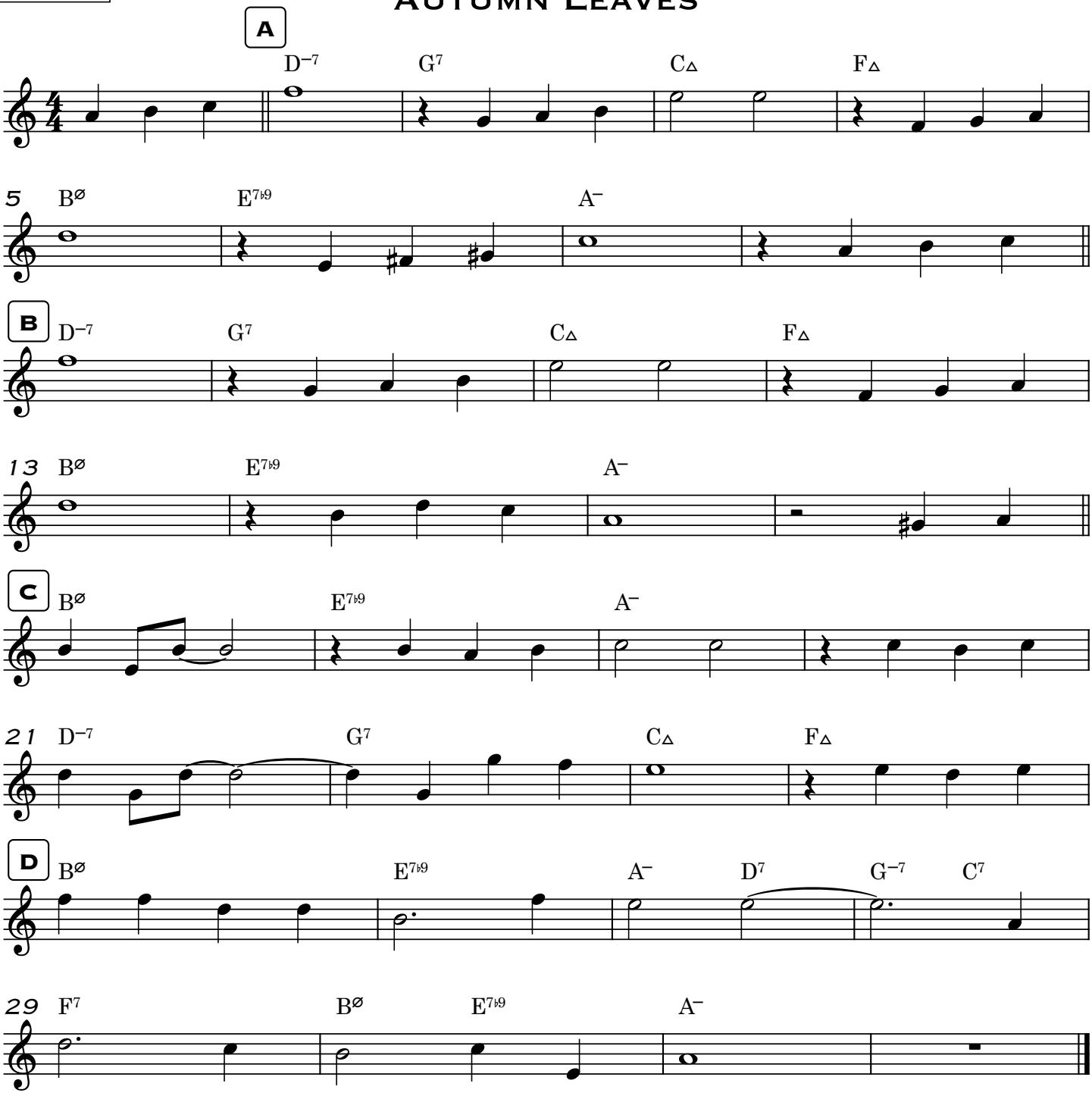
Natuurlijk een Blues met een twist: in maat 9 krijg je zoals verwacht trap V maar de maat erop gaat de harmonie eerst een kleine secunde omhoog (bVl7) en dan weer terug naar de V.
Dir bVl7 tref je meestal in mineur aan. De tersts en het septiem zitten dan keurig in de ladder en het klein septiem geeft een lekker bluesy sausje. Hier zie je het in een majeur-blues maar in de blues klinkt dat prima.

Bij een Blues zie je vaak dat je de melodie (of hier de begeleiding) op 2 manier met de akkoorden in maat 5 mee kunt laten gaan:
-Je speelt de melodie exact hetzelfde maar dan een kwart hoger.
-Je pas alleen de noten aan die anders niet meer in het akkoord passen.
Dat is ook leuk oefenspul voor in je solo.

Bb instr.

Autumn Leaves

Joseph Kosma

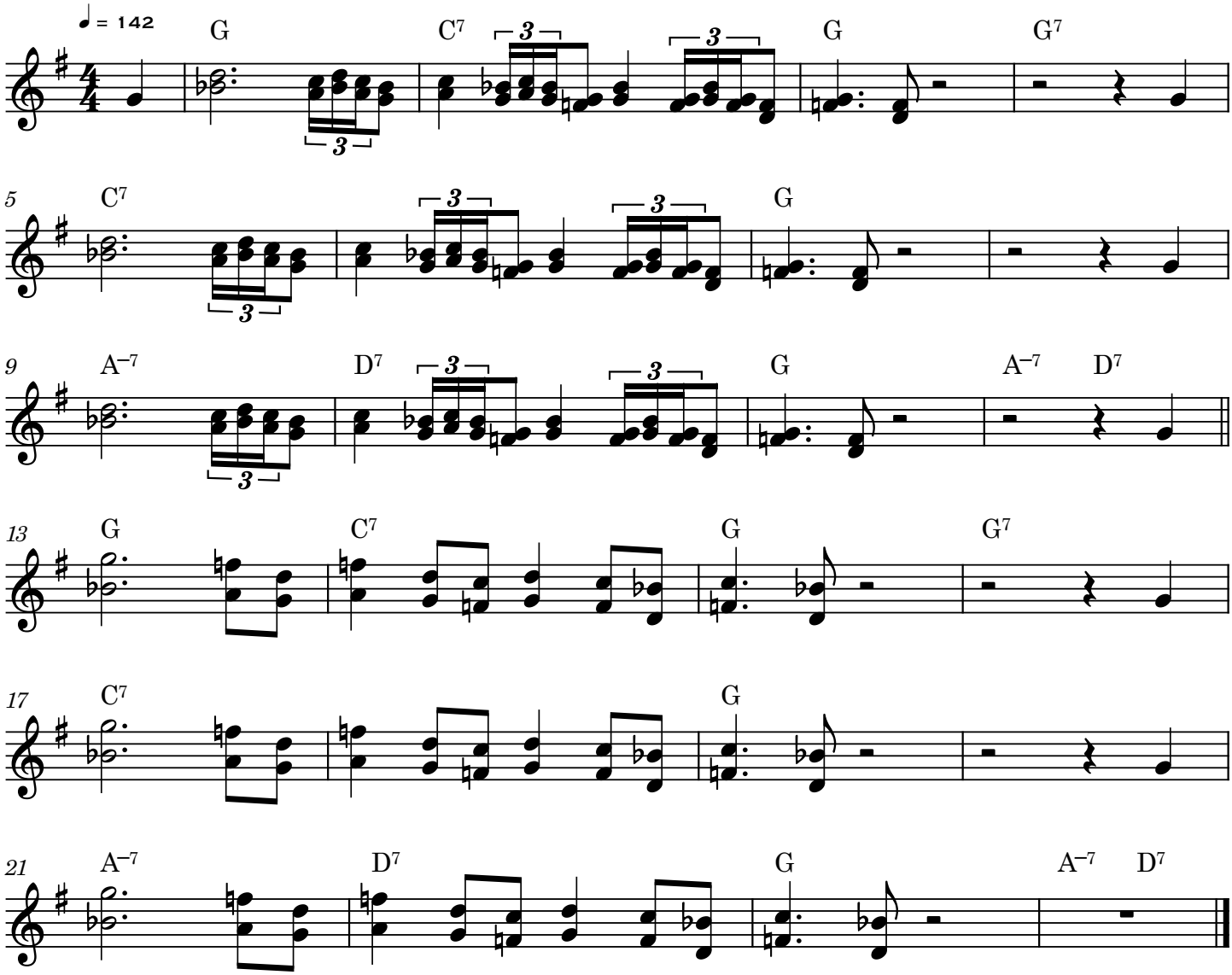

Wat is er sterker dan een dalende kwint in de bas? 14 dalende kwinten in de bas. Okay maat 4 naar 5 (12-13) is een dalende verminderde kwint. Anders zouden we de hele kwintencirkel rondfietsen. Eerst 4 maten l-ll-V-lV in majeur. regel 2 ll-V-l in de parallelle mineur. 2 dalende kwinten is 1 dalende grote secunde. Dus de melodie daalt per 2 maten 1 grote secunde en landt telkens op de terts. Leuke inspiratie voor je solo-lijnen.
Het is een AABC schema. Harmonisch is B A met regel 1 en 2 zijn omgedraaid. Solerend kun je dus bijna geen 'schade' aanrichten maar er zijn wel veel mogelijkheden om er mooie dingen op te verzinnen.

De lijst muzikanten die het niet opgenomen hebben is korter dan de lijst muzikanten die het wel opgenomen hebben.

Bb instr.

Bags' Groove

Milt Jackson

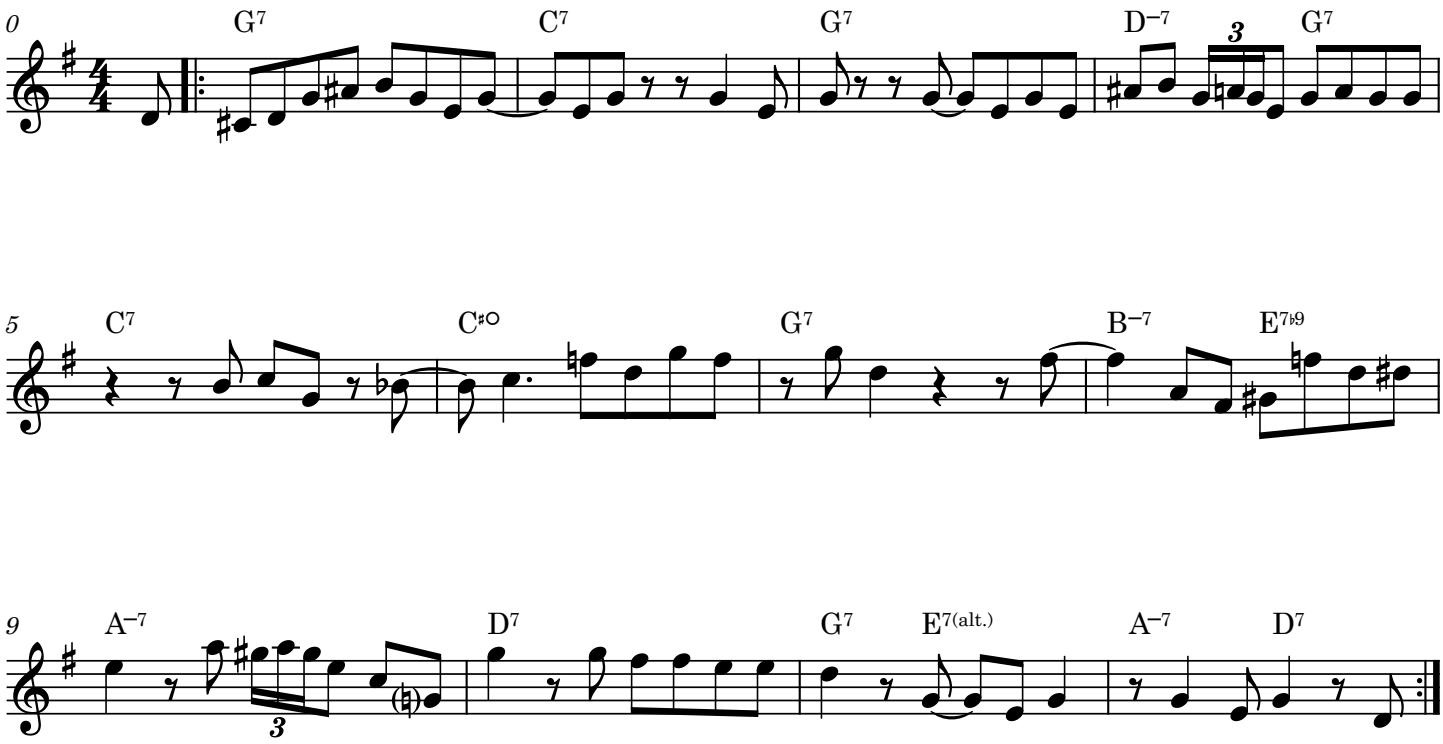

Bb instr.

Billie's Bounce / Now's the Time

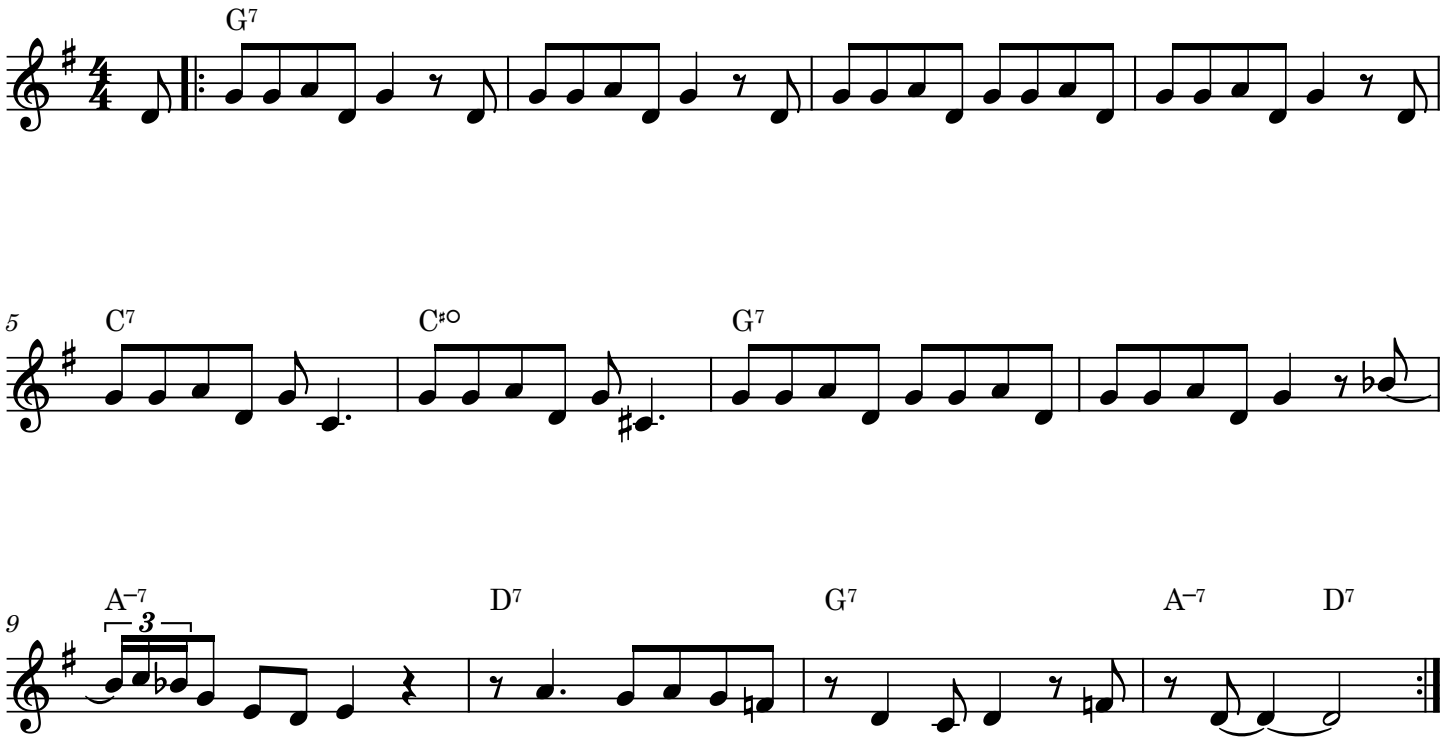
Charlie Parker

1. Billie's Bounce

2 twaalfmatige Parker bluesjes in G.
Parker heeft er vele gespeeld in slechts enkele toonoorten. In maat 9 en 10 staat ll, V ipv. van de gebruikelijke V, lV. In maat 2 vaak ook even de lV. Hier en daar naar believe wat tussen-V of tussen-ll, V. En in maat 6 het Dim akkoord waarbij alleen de grondtoon een kleine secunde hoger is dan maat 5 en in maat 7 vraagt om de l met de kwint in de bas.

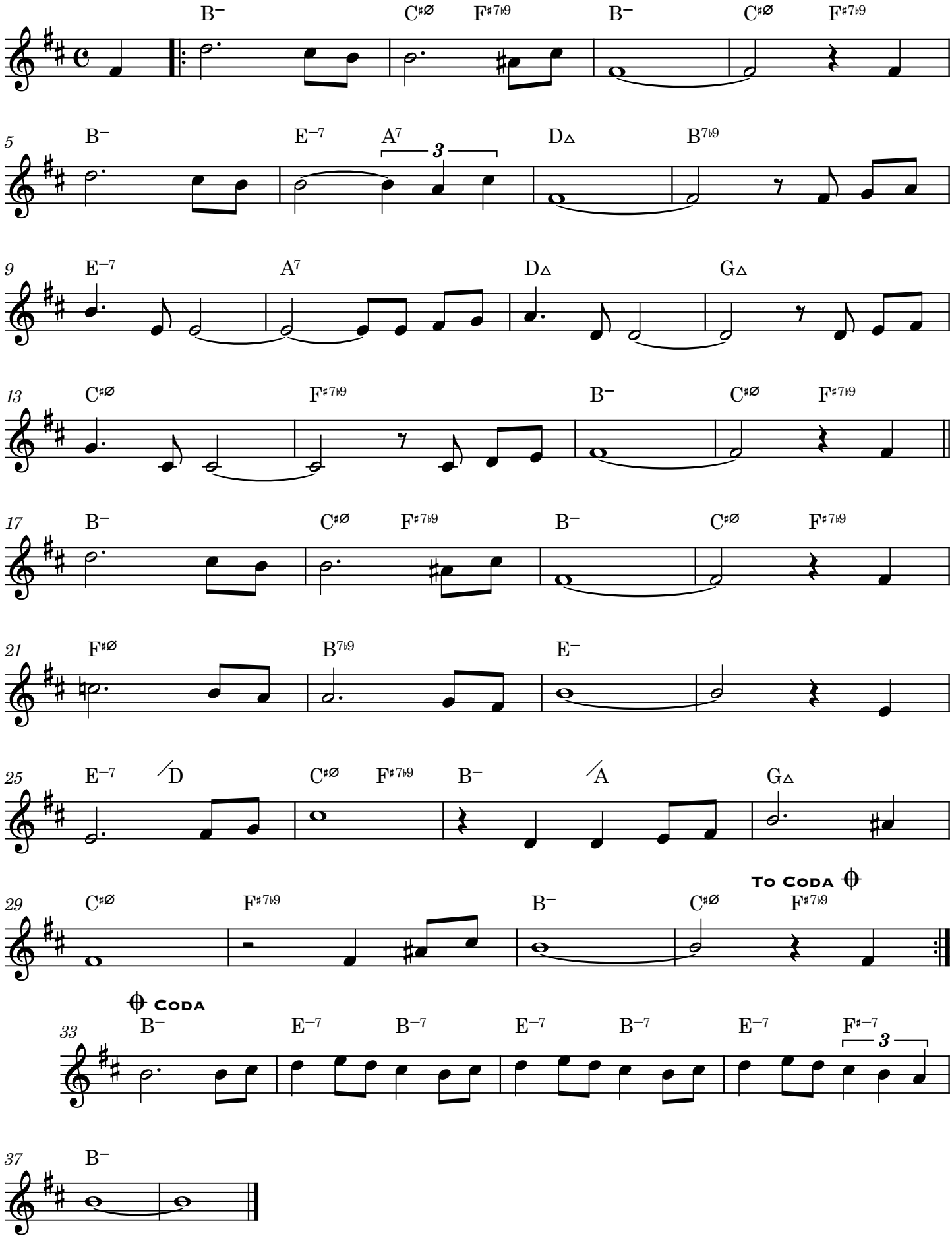
2. Now's the Time

Bb instr.

Black Orpheus

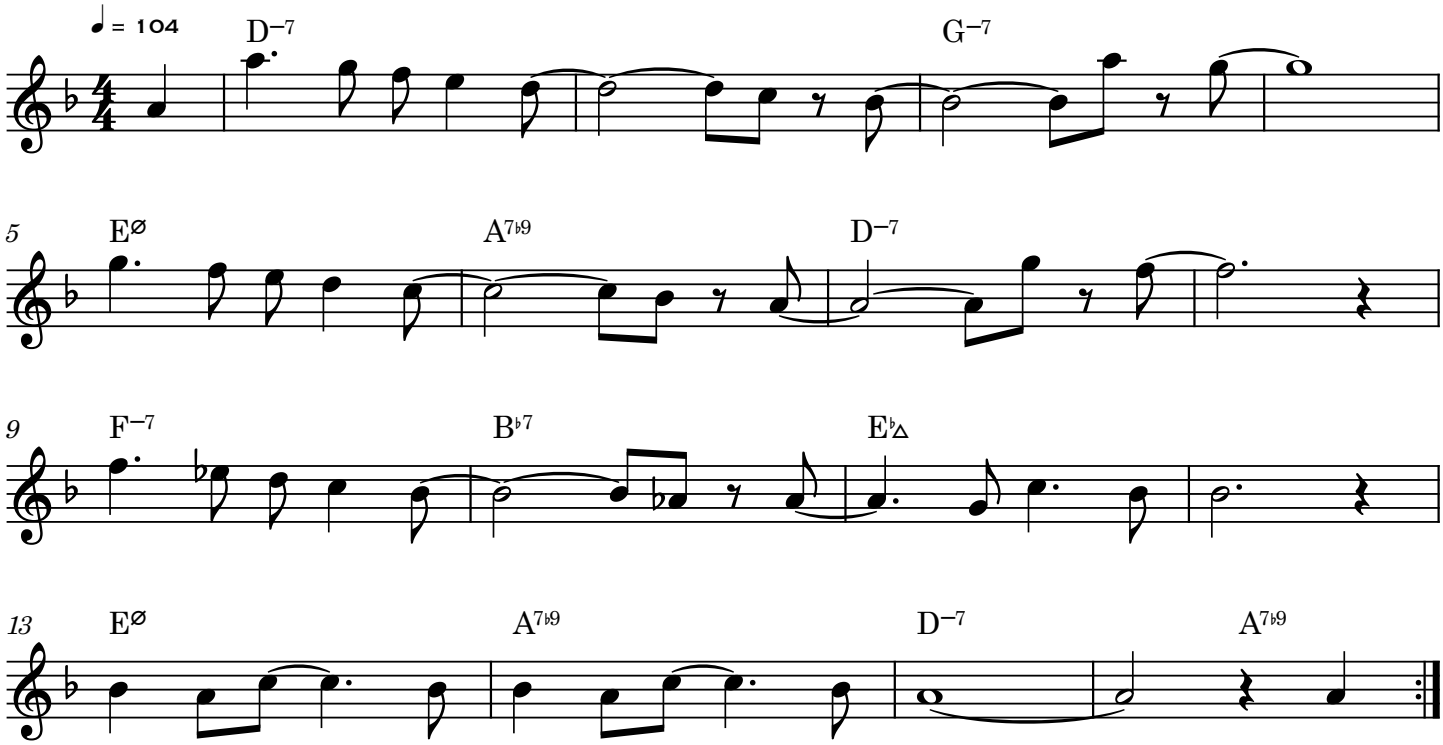
Louis Bonfa

Bb instr.

Blue Bossa

Kenny Dorham

16 matige bossa in D mineur.

Geschreven door Kenny Dorham maar het staat op 'Page One' van Joe Henderson.

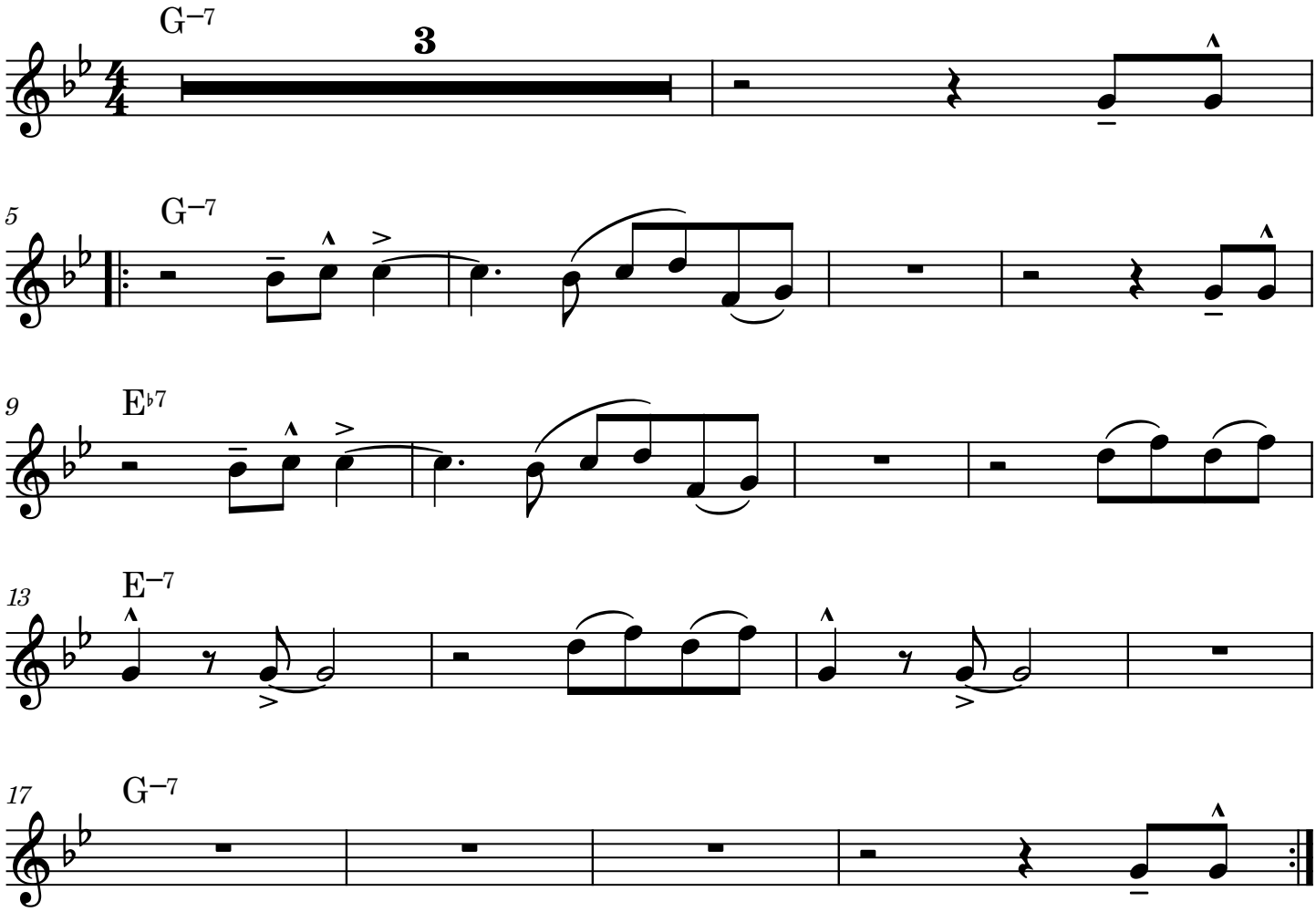
De melodie is een simpele dalende toonladder waarbij de laatste 2 noten octaveren. De tweede regel een nootje lager en de derde regel ook maar nu zitten we plotsklaps in een nieuwe toonsoort. De vierde regel is weer in de oorspronkelijke toonsoort. Toch een soort AABA constructie dus.
De eerste 8 maten zijn I, IV, II, V, I in mineur. Vergelijk dat maar met Summertime.
De 3e regel gedraagt zich als een echte bridge: Een uitstapje naar een andere toonsoort en van daaruit weer terug naar de oorspronkelijke toonsoort. Als je de grondtoon van maat 11 en 12 een kleine secunde verhoogt zit je op het akkoord van maat 13: de II van de II, V, I.

Een sessie zonder Blue Bossa is geen sessie.

Bb instr.

Cantaloupe Island

Herbie Hancock

16 matige modaal/groove in F mineur.

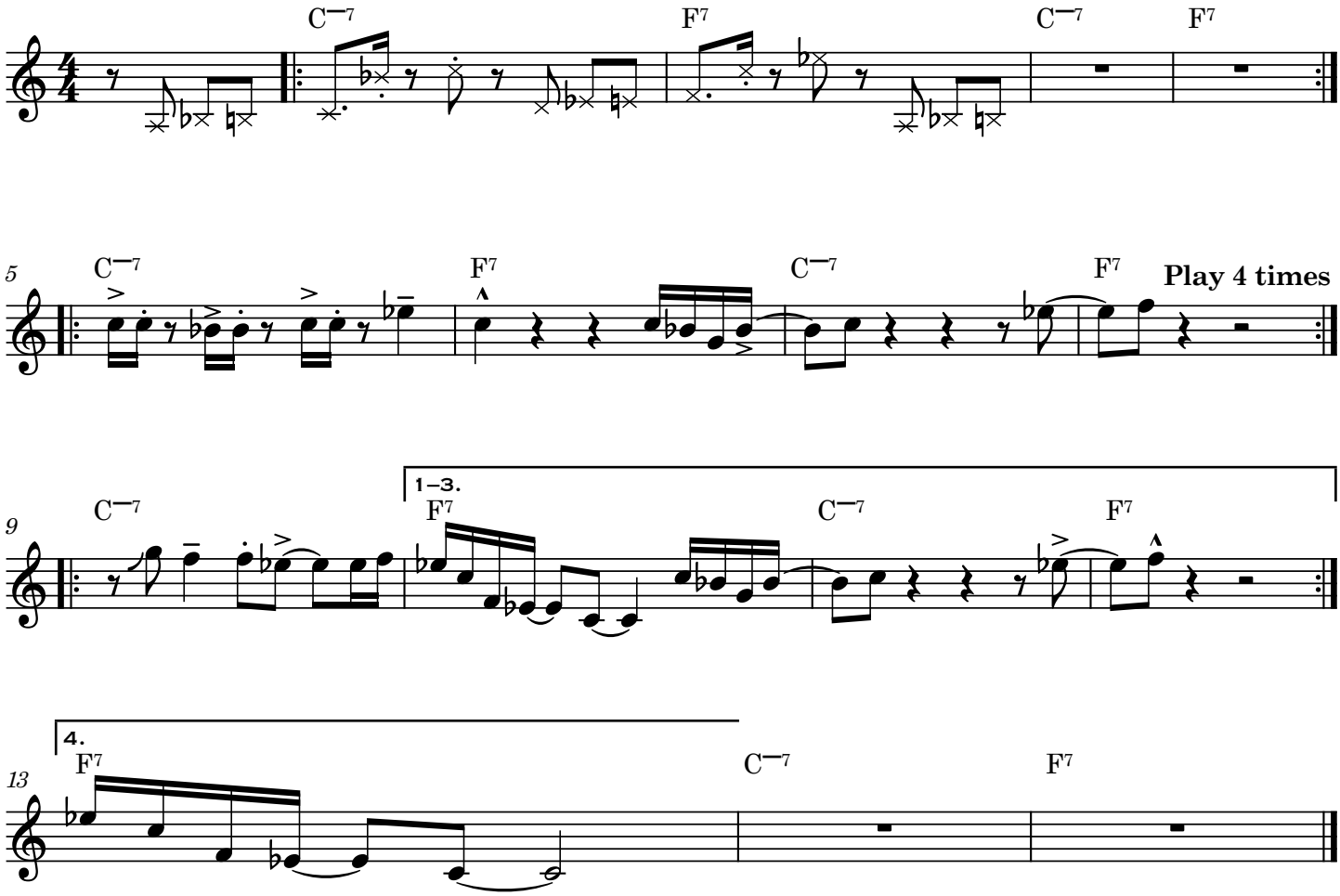
Van het gelijknamige album van Herbie Hancock. Later ook nog door de Britse Jazz-rap groep US3 tot hit gemaakt.

4 modale blokken van 4 maten. Ook hier toch stiekum weer een AABA structuur. Blok 1, 2 en 4 hebben dezelfde groove. Het 2e blokje is bVI7 (zie 'All Blues)'. Als je de bluesladder gebruikt is dit het moment om de b5 te gebruiken en niet de reine kwint. En laat de grondtoon maar aan de bas over.
Het derde blokje heeft een heel andere toonsoort, groove en de voicing van de pianoakkoorden heeft een kwartengeluid. Gebruik dat! zodat je daarna weer in de blues terug kunt. Of niet natuurlijk: het is jouw solo.

Bb instr.

Chameleon

Herbie Hancock

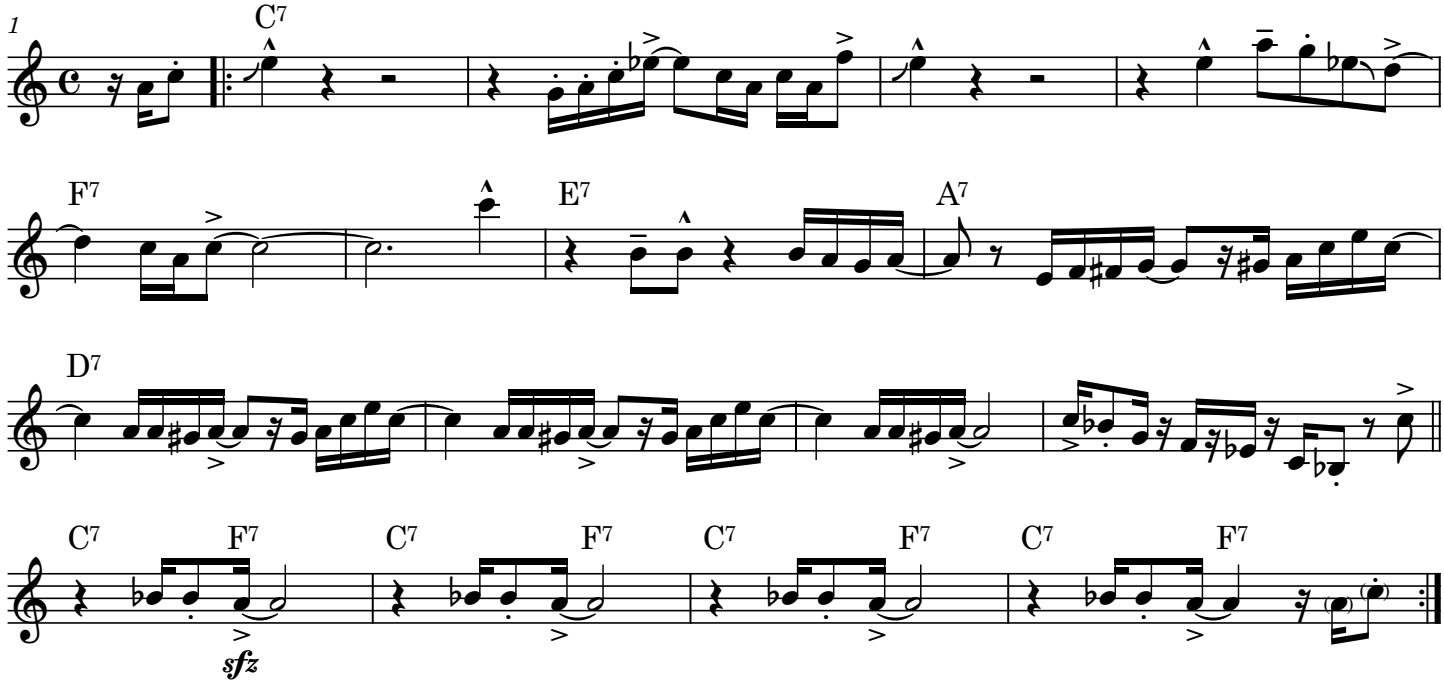

Gewoon weer zo'n een ijzersterke riff van Herbie Hancock. Zou de titel slaan op hoe vaak Herbie Hancock van kleur verschoten is? Zoveel verschillende stijlen. De Headhunters plaat is helemaal fantastisch!

Neem net zoals op de opname de tijd om je verhaal op te bouwen.

TENORSAX

The Chicken

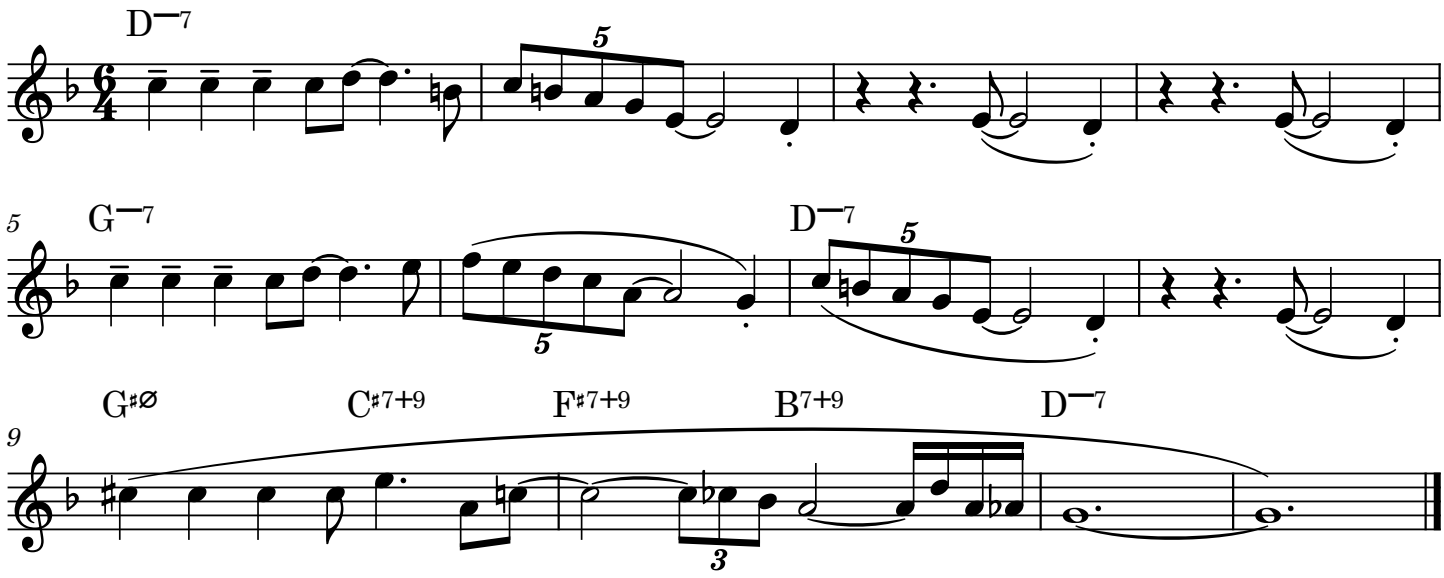
P. W. Ellis

Bes instr.

Footprints

Wayne Shorter

12 matige Blues in D mineur.

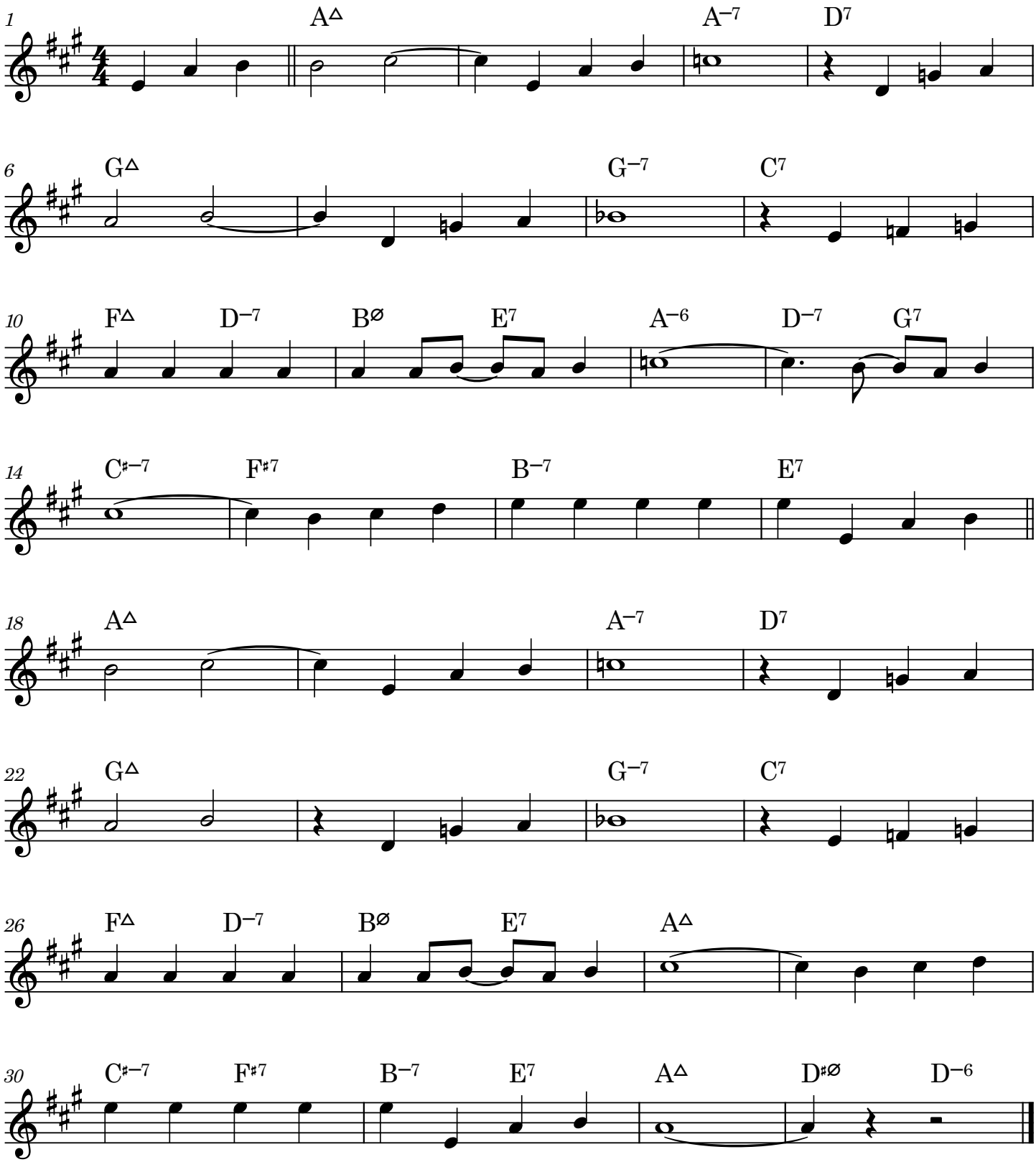
Wayne Shorter nam het op voor het Album ‘Adam’s Apple’.
Natuurlijk een Blues met een twist. Als je goed zoekt blijken heel veel Wayne Shorter Bluesjes in een vermomming te zijn.
Zeker geen walsje. Zoek maar eens op Cross-rhythm.
Melodisch zitten de noten wat hoger in de akkoorden. Dus veel 7 en 9 en het voelt losjes uitgesmeerd over de begeleiding. Dus geen ‘I woke up this morning’ blues. Het idee om de grondtoon aan de bas te laten kan je inspireren. Dus een mineur 7 speel je als mineur 7 9. En dan knip je de grondtoon eraf en hou je een majeur septiem akkoord op de terts over.

Maat 9 en 10 zien er ingewikkeld uit en dat zijn ze ook. Zelfs het originele blaadje van Wayne is onduidelijk en er zijn vele versies. Hierboven staan +9 (=#9) akkoorden en komen uit Aebersold. Daar wordt het gebruikt als C#7+9 = C#7alt. Wat je dan ook weer kunt zien als G7/D.
Als dit nog te ver voor je gaat kun je een mooi chromatische leidtoon reeks zoeken en die ‘aankleden’. En anders is natuurlijk nog altijd good old Blues-ladder of wat dacht je van rust?

Bb instr.

How High the Moon

Lewis/Hamilton

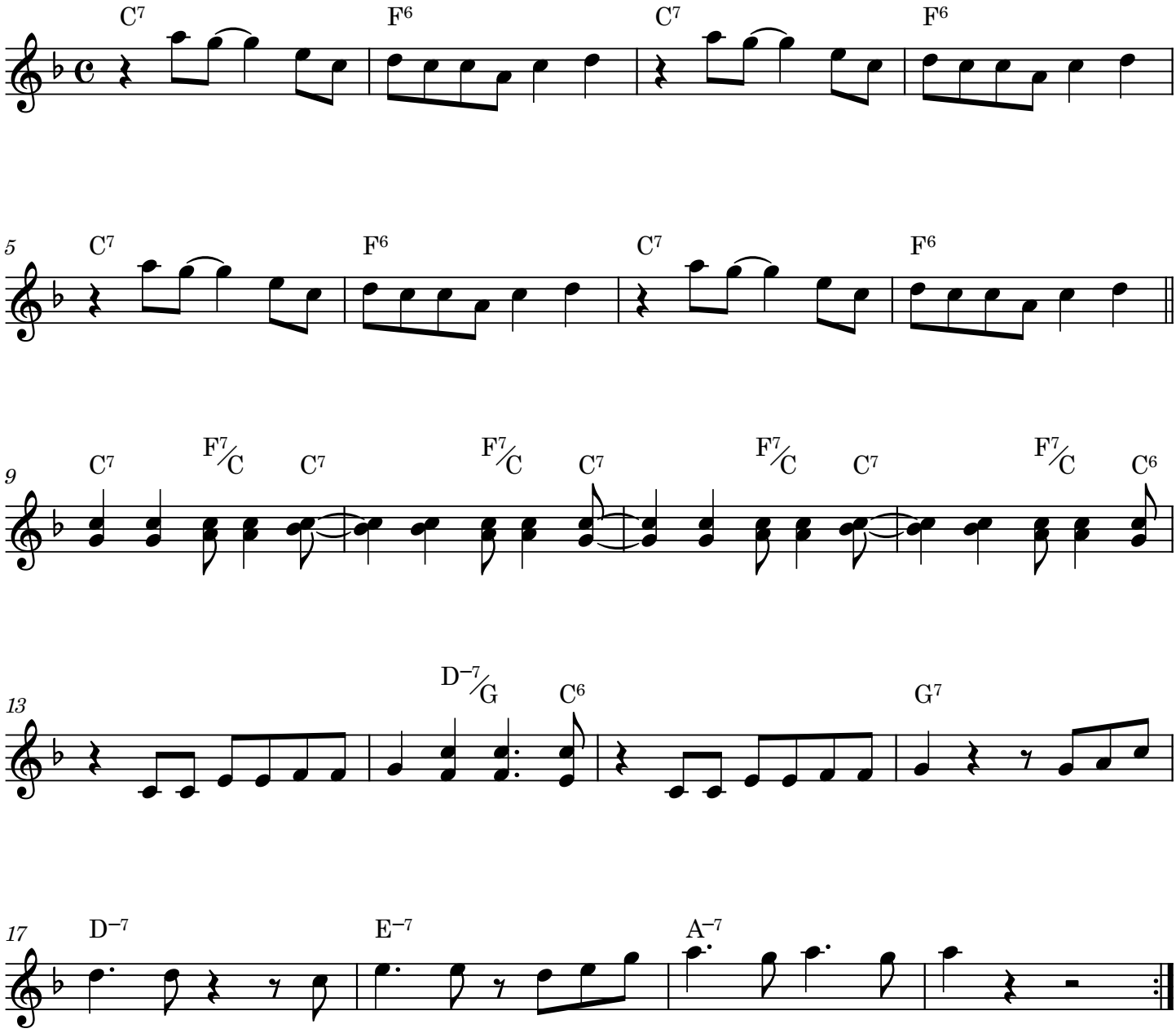

32 maten. ABAC en elk deel 8 maten. Standaard! Net als in Autumn Leaves (en All the Things You Are) een melodie die vooral over de tertsen gaat. Nu wordt de majeur l in de 3e maat de ll van de nieuwe toonsoort in maat 5. En dat nog een keer. In maat 10 gaan we via een ll-V naar de mineur van l....eh toch maar niet dus in de 4e regel weer gewoon majeur (of meestal met soleren een lll zodat we via (V)-ll-V weer terug naar maat 17 (2e A-tje) kunnen. Nu gaan we niet naar de mineur van l maar meteen naar majeur. Op de laatste regel kunnen we dan mooi in maat 30 op de 1 uitkomen

Bb instr.

Mercy, Mercy, Mercy

Joe Zwawinul

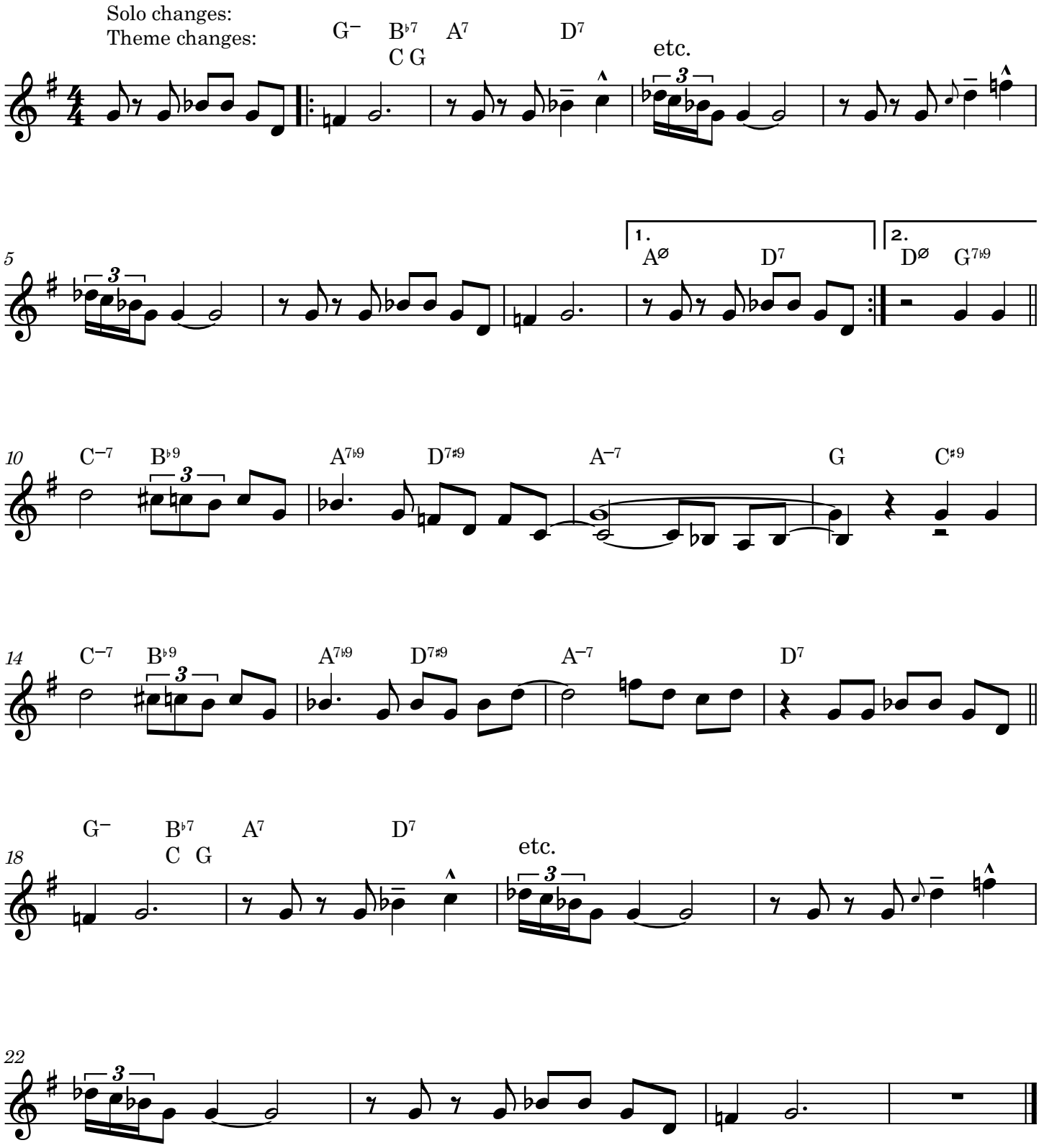

De zwitserse pianist Joe zawinul schreef dit voor de band van Cannonball Adderley. Julian Adderley heet eigenlijk Julian en kreeg de bijnaam Canniball omdat hij zoveel kon eten. Je snapt wat er dan gebeurt en na verloop veranderde die dus in Cannonball. Joe Zawinul werd daarna medeoprichter van Weather Report.

Dit nummer bevat veel Gospel en Blues. Op de originele opname wordt niet geïmproviseerd maar dat kan uitstekend. Spreek af of je de vorm speelt of dat je alleen de eerste blijft herhalen.

Bb instr.

Moanin'

Bobby Timmons

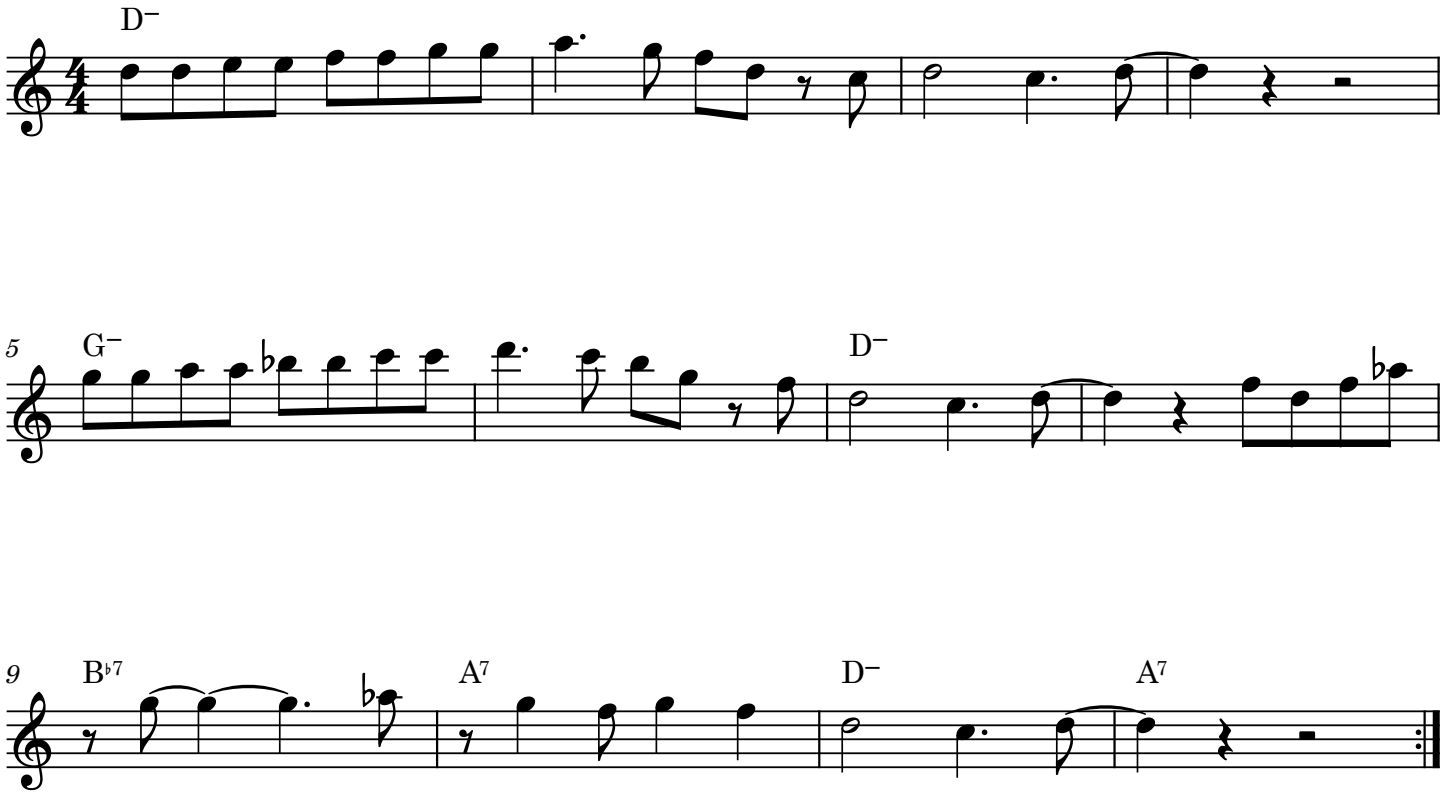

Bobby Timmons schreef dit voor Art Blakey and the Jazz Messengers. Veel vraag en antwoord in de melodie. Veel stukken uit dit boek komen uit het Hard Bop repertoire. BeBop was snel, virtuoos maar was niet voor iedereen. Met Hard Bop ging de tempo's weer terug, kwam er veel Blues, Gospel, Grooves en 'lekkere melodieën' terug.

Bb instr.

Mr. P. C.

John Coltrane

12 maten mineur blues. Geschreven door John Coltrane voor zijn bassist Paul Chambers. Staat op de plaat Giant Steps maar is makkelijker te spelen dan het titelnummer.

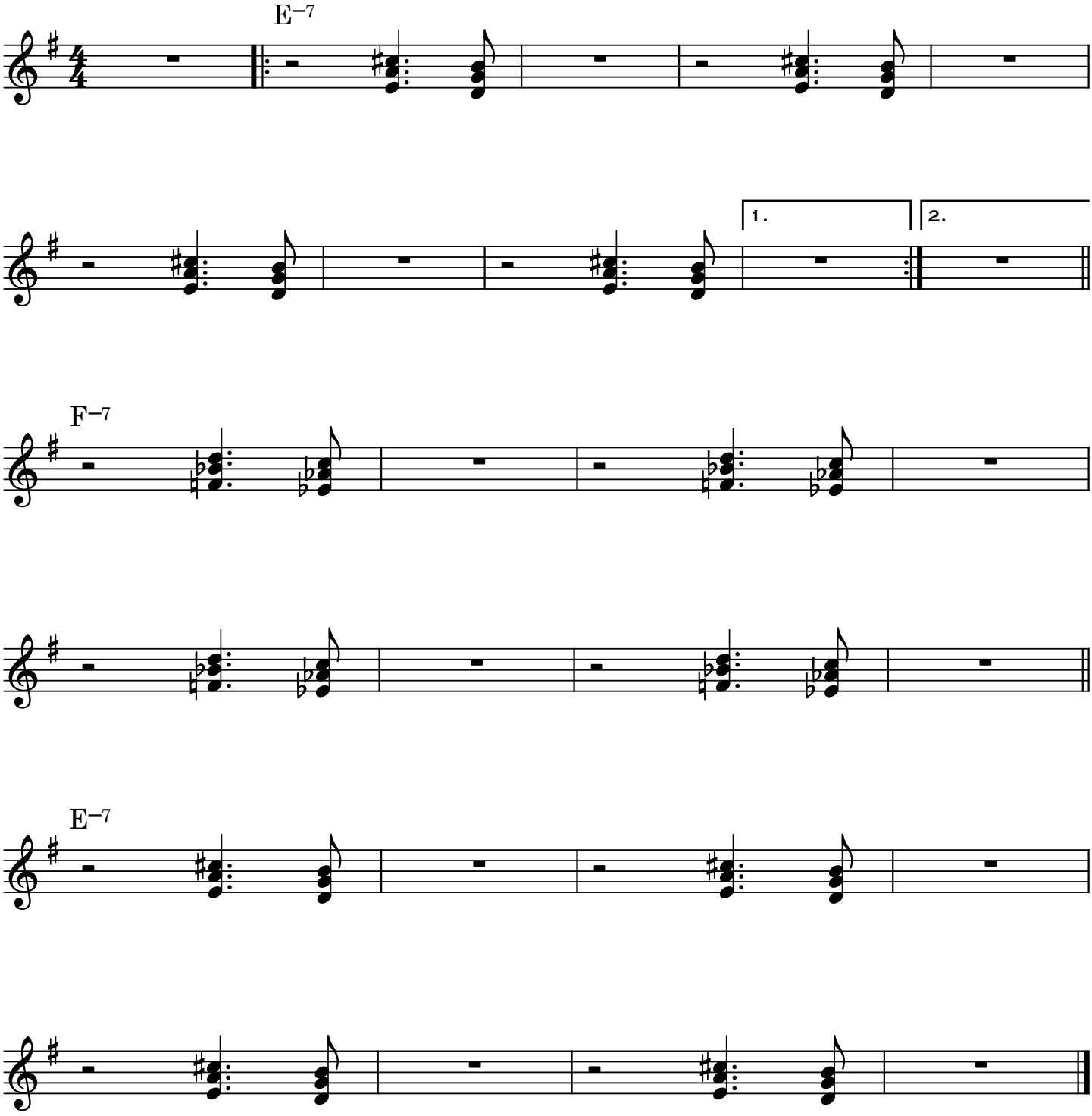
In maat 9 en 10 zie je vaak II V voor I. II is dan half verminderd. Hier zie je in maat 9 een dominant een kleine secunde boven de 'echte' dominant. Zeker in mineur zie je dat vaak. Een bVI7 akkoord. Komt netjes uit mineur harmonisch maar de septiem is klein en laat dat nou net de blue note uit de blues ladder zijn.
Je kunt het ook de tritonusvervanging van de tussendominant noemen maar daar maak je geen vrienden mee.

Heel is een lekker nummer om flink op uit te pakken.

Bes instr.

So What

Miles Davis

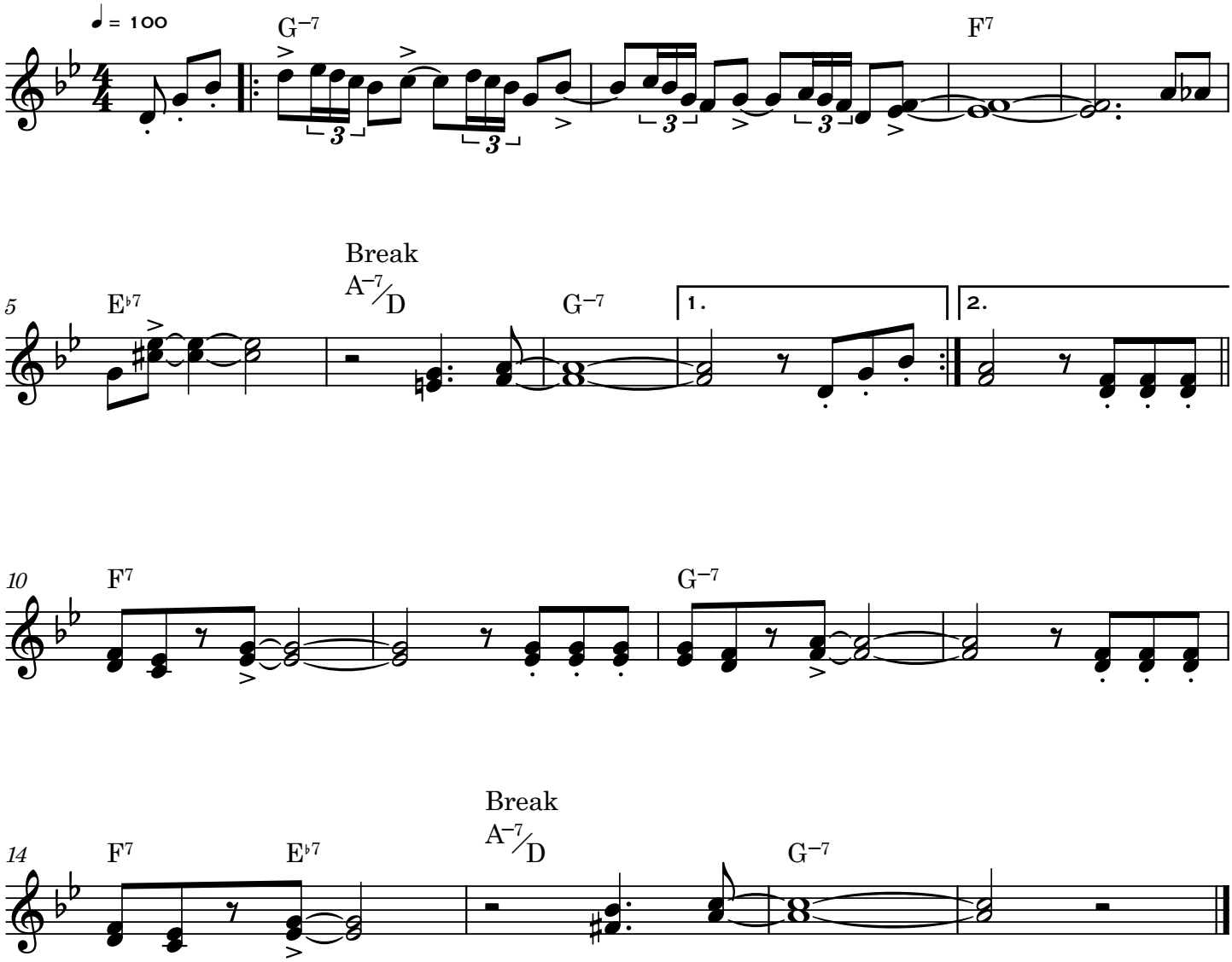

32 maten AABA met de bas als melodie. En modaal! De A'tjes dorisch. B ook maar dan een kleine secunde hoger. Precies hetzelfde schema als Coltrane voor Impressions gebruikte. Leer één stuk en ken er twee. Coltrane speelde ook op deze track van Kind of Blue.

Bb instr.

Song For My Father

Horace Silver

Horace Silver heeft heel veel stukken in het Hard Bop repertoire geschreven. Deze is wellicht de bekendste. 24 maten: AAB! Dus geen AABA.
Harmonisch bestaat A uit dezelfde akkoorden als B maar dan in andere volgorde.
Je kan hier een bluesladder op loslaten maar met een beetje studeren maak je het een stuk interessanter.

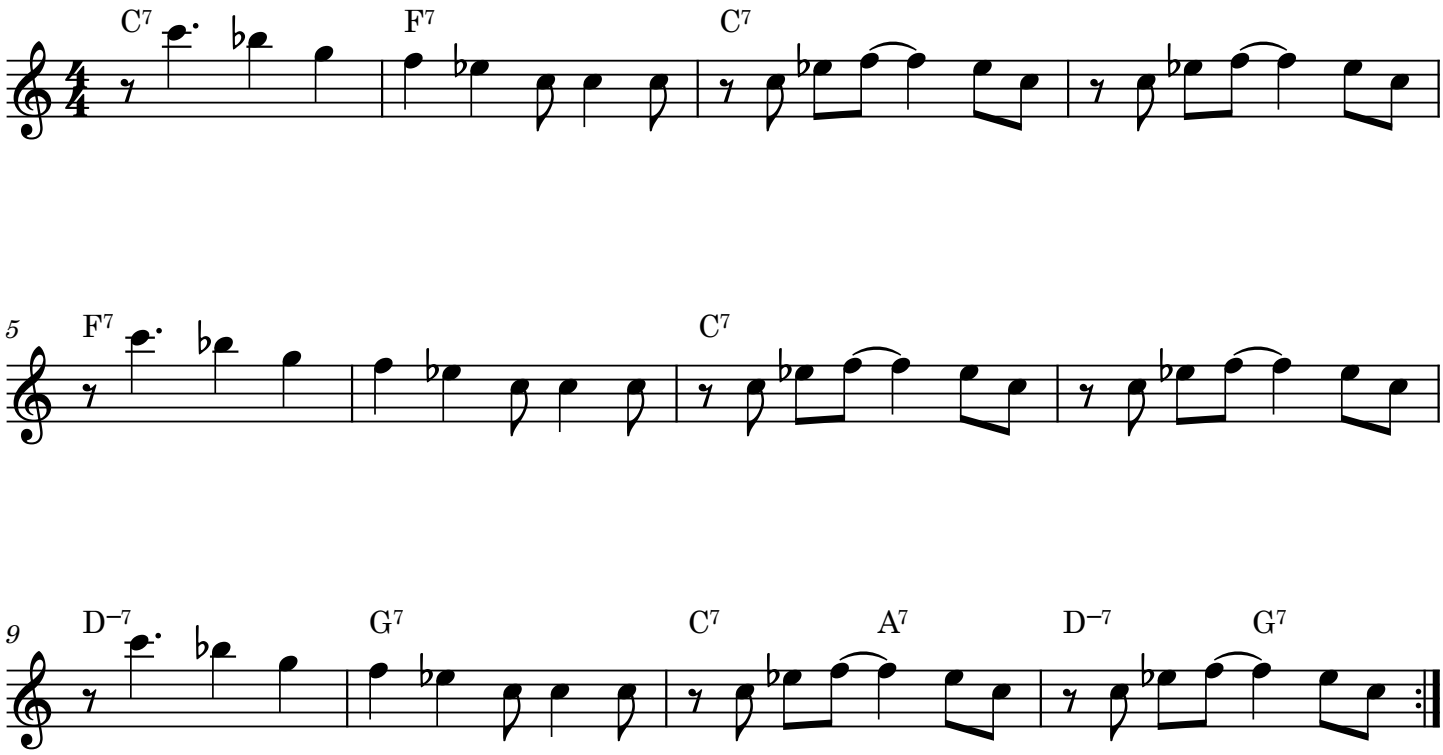
De solo van Joe Henderson op dit stuk beschouw als een schoolvoorbeeld van een spanningsboog. Daar kun je thuis ook aan werken. Geef jezelf één chorus om een mooi verhaal te vertellen met intro, opbouw, climax en afbouw. Denk aan alle variabelen: Volume, toonhoogte, ritme, intensiteit,

Bb instr.

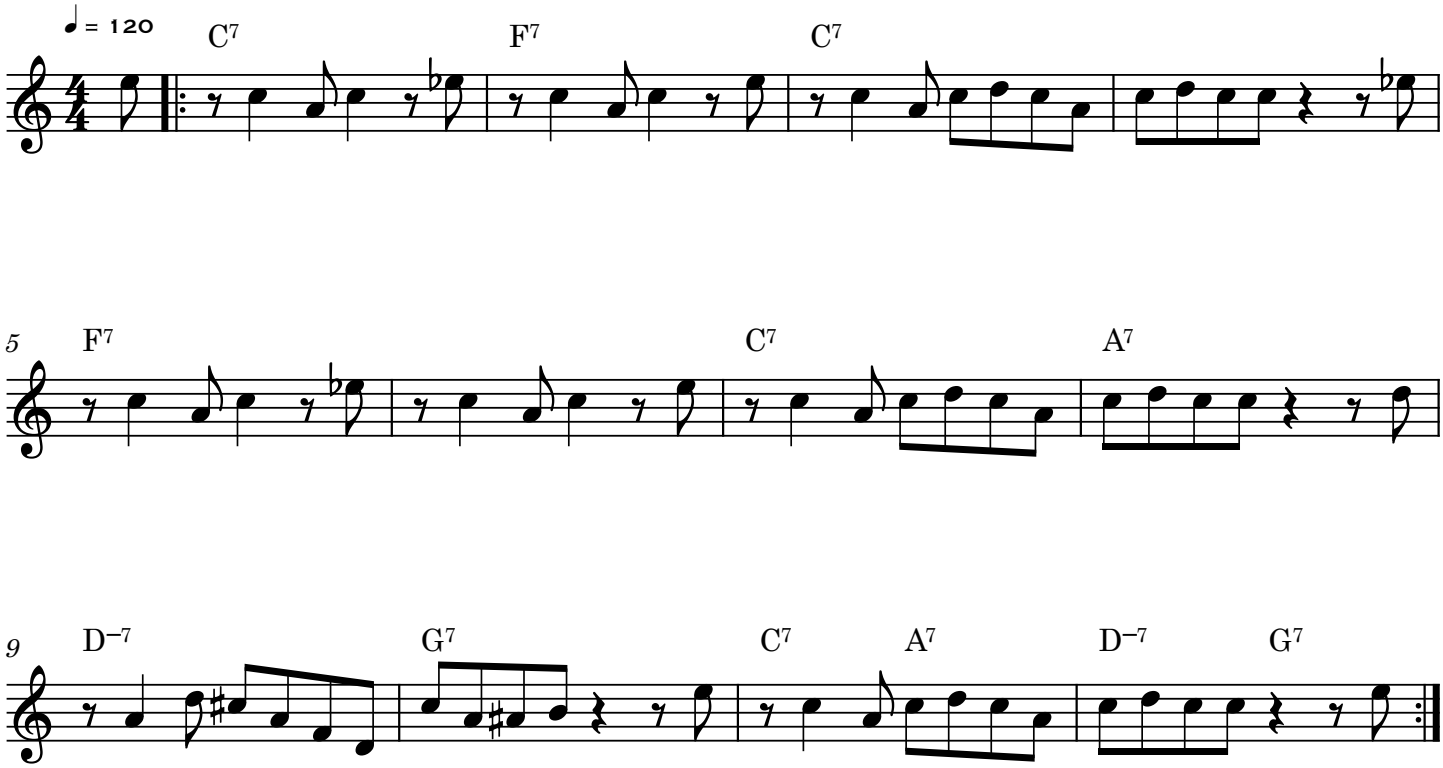
Sonnymoon For Two / Tenor Madness

Sonny Rollins

1. Sonnymoon for Two

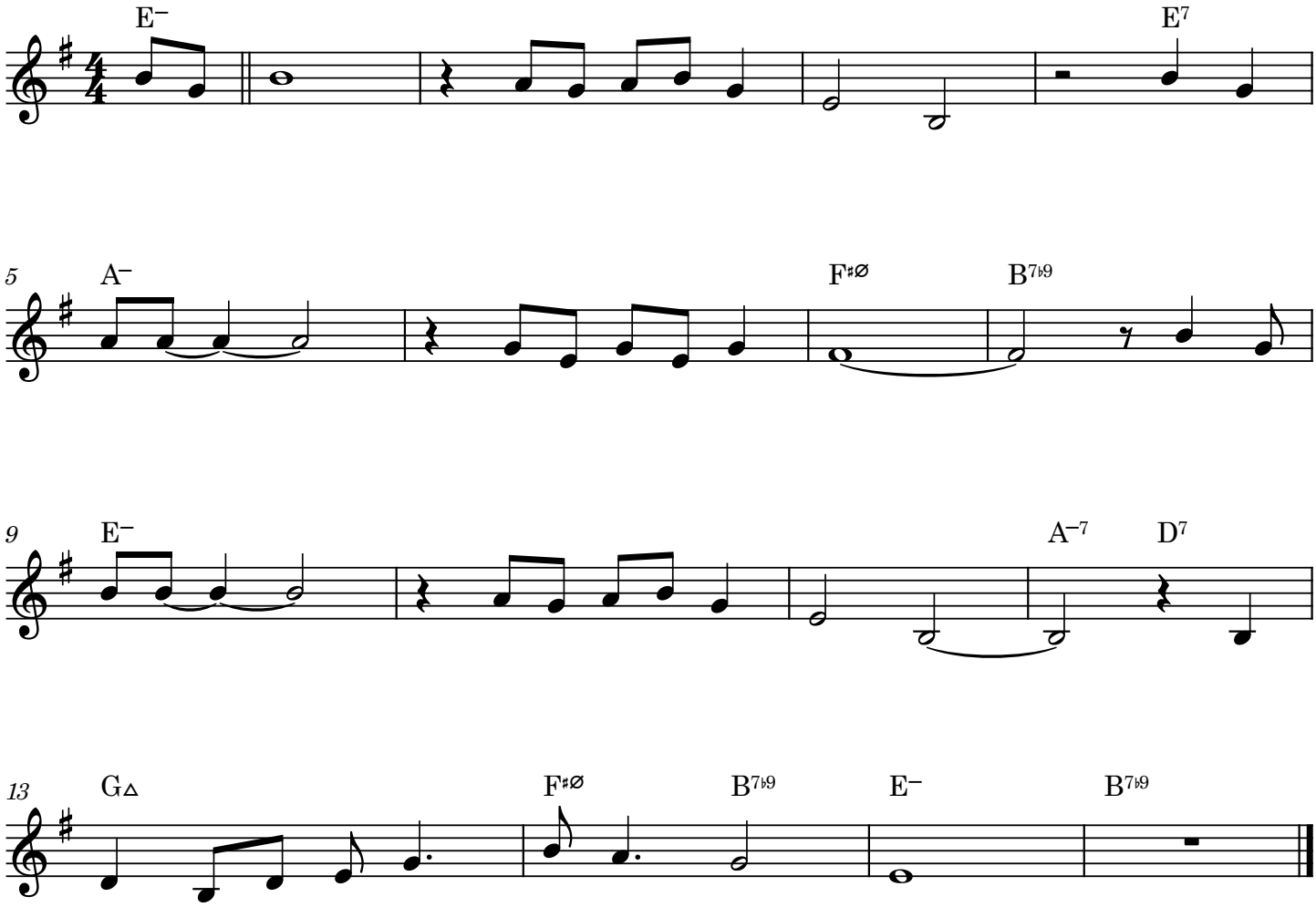

2. Tenor Madness

Bb instr.

Summertime

George Gershwin

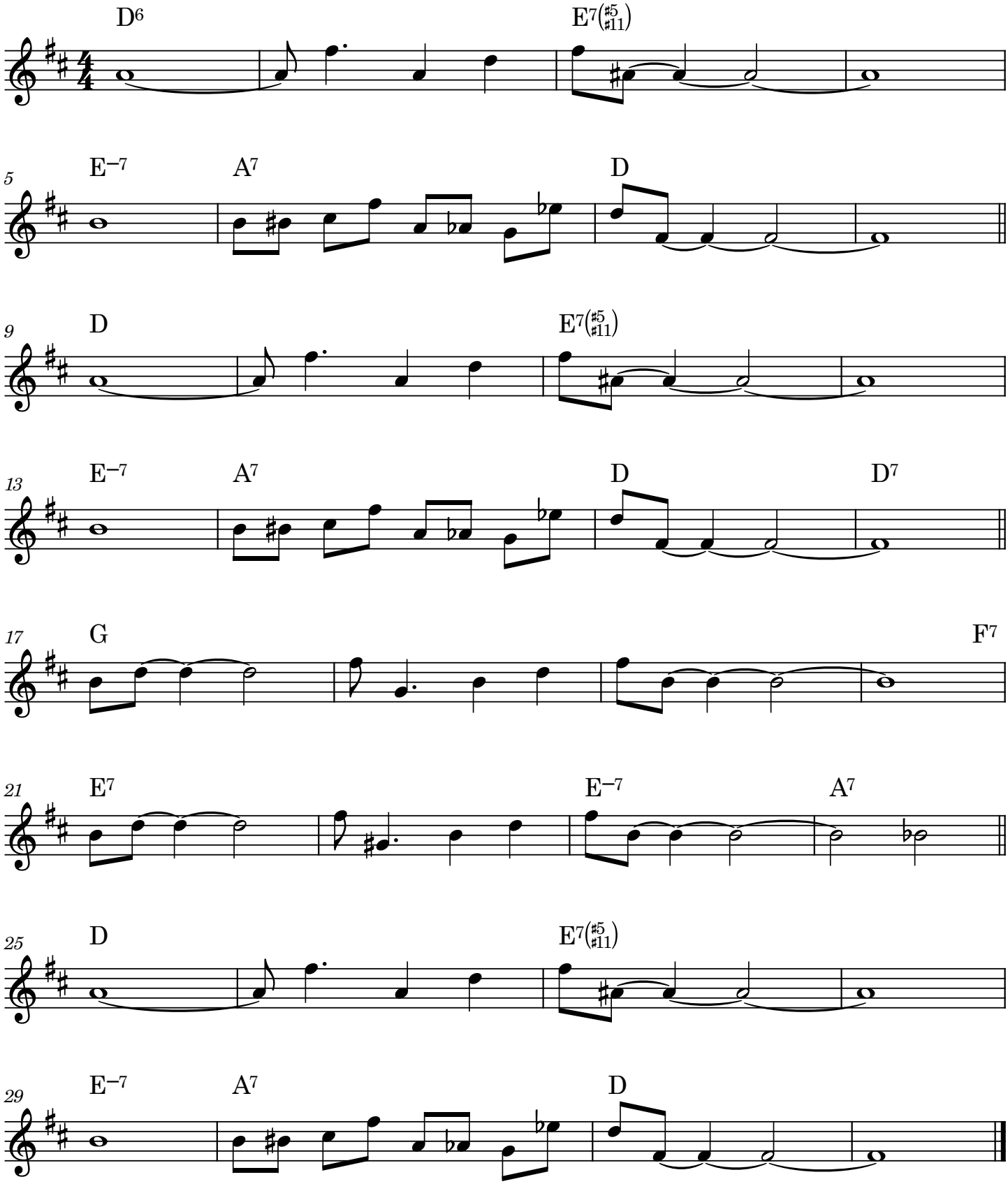

Een opera aria (!) van George Gershwin uit Porgy and Bess. Een van de populairste songs uit het Jazz repertoire. De uitvoering van Miles Davis is wereldberoemd maar is er maar een van de vele honderden! Check ook Janis Joplin voor een iets andere uitvoering.
12 maten in mineur. Verglijk de eerste 8 maten eens met de eerste 8 maten van Blue Bossa.
I, IV, II, V, I
De derde regel is weer de eerste dus een ABAC structuur.
In de laatste regel eventjes naar III (oftewel de majeur-parallel) en weer terug naar 1.
De melodie is helemaal penta behalve die ene noot in maar 7 en 8.
Speel de melodie losjes alsof je over straat loopt en varieer jezelf de solo in.
Het nummer is onverwoestbaar dus je kunt er allerlei tempi en grooves op loslaten.

Bb instr.

Take the A-Train

Billy Strayhorn

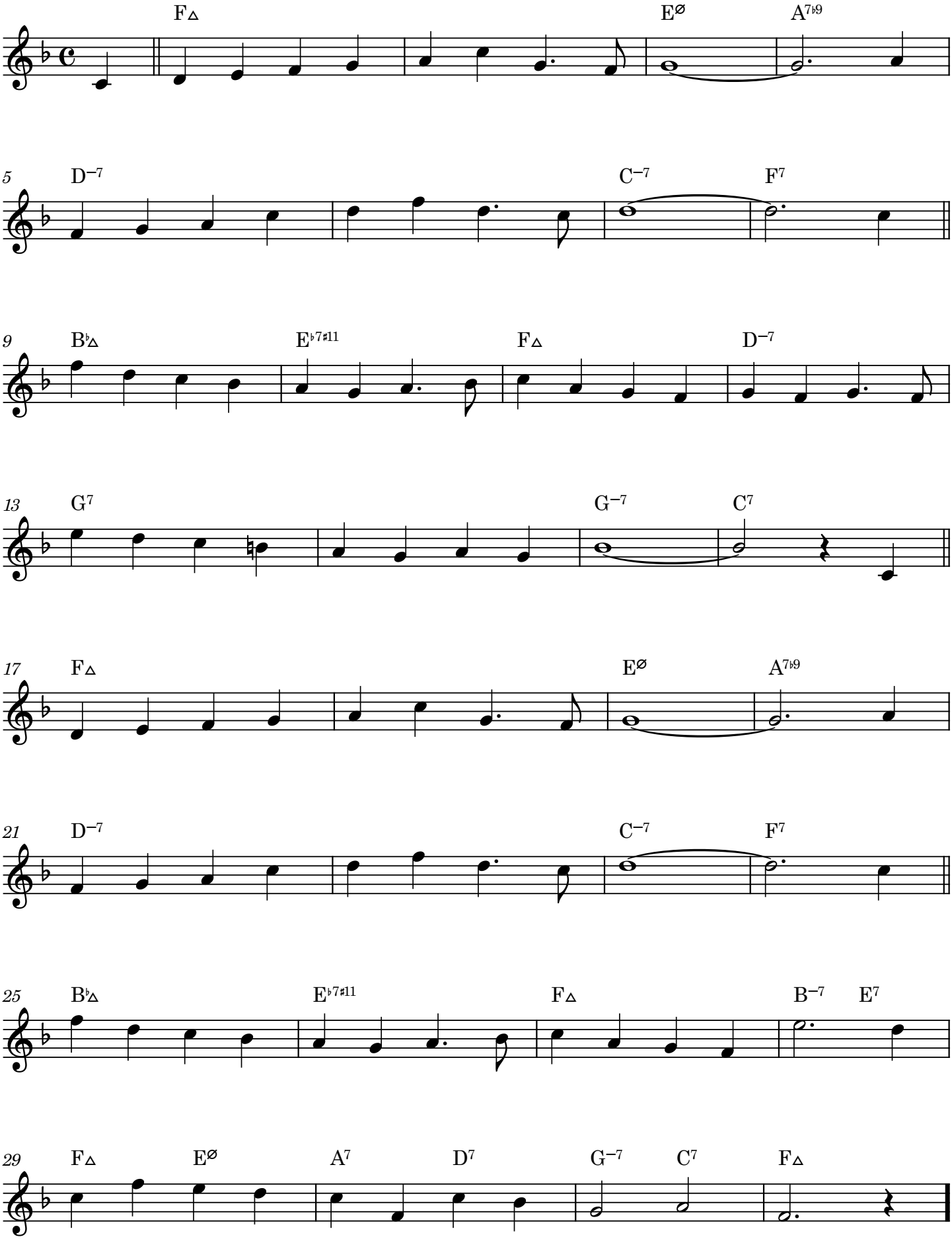

De herkenningstune van Duke Ellington. Harmonisch overzichtelijk maar maat 3/4 is natuurlijk feest. V voor V is niet zo bijzonder maar #5 #11 (of +5 +11) wel. Dit vraagt om een heletoons-toonladder. Alleen maar grote secundes (er zijn er dus maar 2 van).

Bb instr.

There Will Never Be Another You

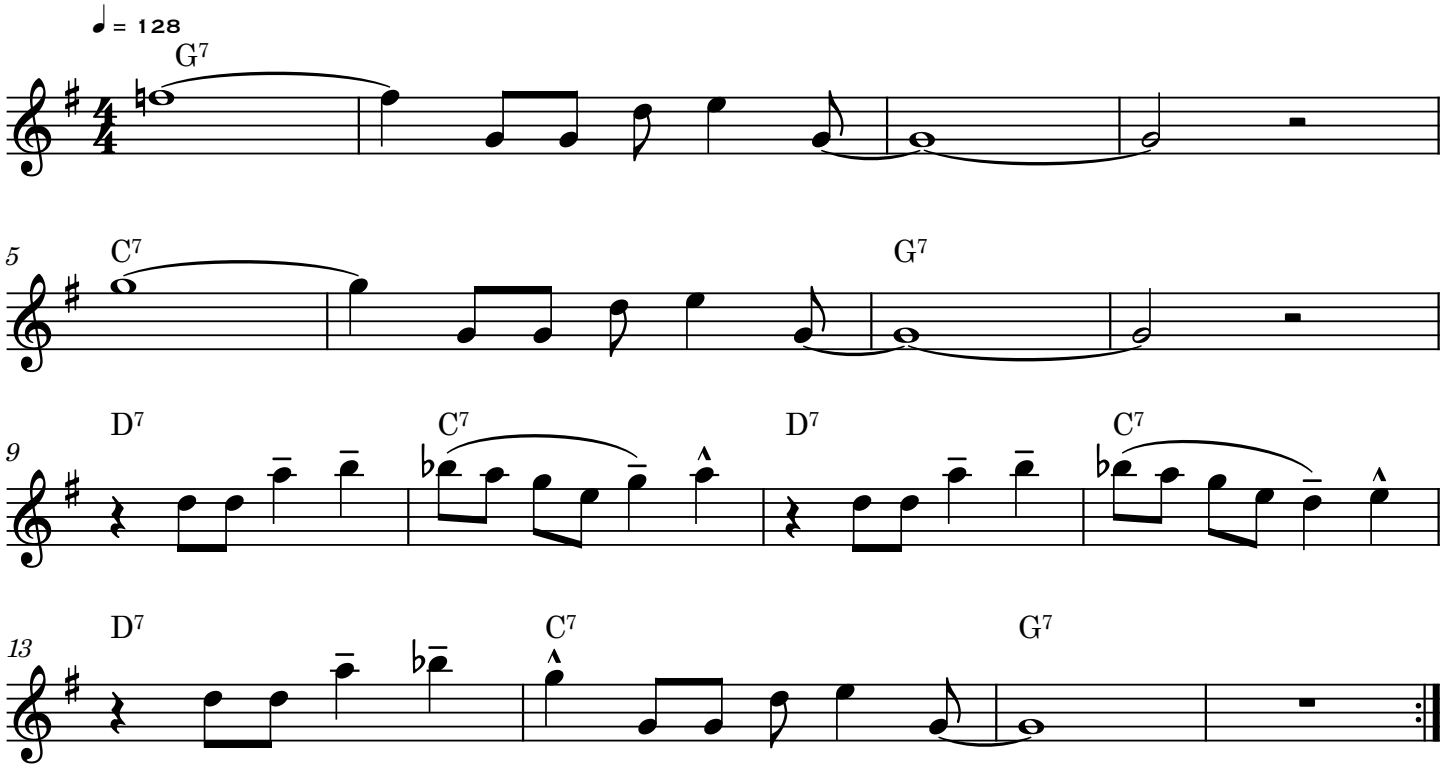
Harry Warren,
Mack Gordon

Bb instr.

Watermelon Man

Herbie Hancock

Deze hit van Herbie Hancock heeft nog een prachtige make over gekregen op zijn album Headhunters.

16 matige blues. De ‘normale’ maten 9 en 10 worden nog twee maal herhaald en het eindigt de laatste keer met een break. Dat zijn normaal de ‘lastige maten’ dus hier kun je er nog eens extra op oefenen. Alleen penta is hier snel een beetje suf. Pak een idee en transponeer en varieer dat.